buiten band

jaargang 34
najaar 2015
Uitgave van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB - Lid van het NVOG

Victoria blijft in Beieren

Terugblik Amersfoort

Vacatures begeleider kampeerreizen

Ruud Olland haalt herinneringen op

VG-ANWB

Colofon

Bestuur VG-ANWB
Adres bestuurssecretariaat
Goudenregenzoom 122, 2719 HD Zoetermeer
secretariaat@vg-anwb.nl
tel. 0182-742592

Dick Kooman, *voorzitter*
voorzitter@vg-anwb.nl

Frank Twiss, *secretaris*
secretaris@vg-anwb.nl

Willem Ligtenstein, *penningmeester*
penningmeester@vg-anwb.nl
girorekening NL47INGB0003816027
ten name van Vereniging van
Gepensioneerden ANWB

Mieke Geursen, *ledensecretariaat*
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Annette Notenboom, *activiteiten*
activiteiten@vg-anwb.nl

Randolf de Leeuw, *regiocontacten*
regiocontact@vg-anwb.nl

Ledensecretariaat/berichten
Adres ledensecretariaat
(voor alle mutaties en ledencontacten)
Ledensecretariaat VG-ANWB
Koninginnelaan 49
2281 HB Rijswijk (ZH)
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Rolf van der Loo, tel. 070-399 20 77
Mieke Geursen, tel. 071-561 64 21

Website VG-ANWB
www.vg-anwb.nl
Chris Soudan, *webmaster*
webmaster@vg-anwb.nl

Pensioenfonds ANWB
www.pensioenfondsanwb.nl

NVOG
De VG-ANWB is lid van de NVOG
www.gepensioneerden.nl

Redactie Buitenband
Ria Peerdeman, *hoofdredacteur*
hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl

Bert van der Snoek, *redacteur*
redacteur-bb@vg-anwb.nl

Annette Notenboom, *activiteiten*
activiteiten@vg-anwb.nl

Leo Scheffer, *fotografie*
fotografie-bb@vg-anwb.nl

Chris Soudan, *vormgeving*
vormgeving-bb@vg-anwb.nl

Fotoverantwoording
Leo Scheffer en anderen

Kopij volgend nummer
uiterlijk voor 23 oktober 2015
naar: *hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl*

Druk Buitenband
De Boer, Zoeterwoude

Redactioneel

Boze brief

Toen ik bij de redactie van de KCK werkte, keken we regelmatig met jaloerse blik naar de volle postzakken die voor de deur van de redactie van de Kampioen stonden. Voor een groot deel bevatte die zakken oplossingen van puzzels. Maar toch. Als je zoveel brieven krijgt, dan is het duidelijk: de Kampioen werd goed gelezen. En daarom maak je dat blad.

Ons nieuwe redactielid van de Buitenband is Bert van der Snoek en hij komt van de Kampioen. Bert hield tijdens de laatste redactievergadering van de Buitenband een gloeiend betoog om te proberen meer interactie te krijgen met de lezers. "En Ria, ik vind dat jij in je voorwoord de lezers daar enthousiast voor moet maken."

Bert heeft helemaal gelijk. Een tijdschrift 'leeft' als de lezers actief meedoen. Niet voor niets luidde de ondertitel van de KCK toen 'voor en door kampeerders'. De Buitenband is ook 'voor en door ANWB-gepensioneerden'. Vertel ons wat er bij u leeft. Doe andere gepensioneerden ideeën aan de hand. Denk met ons mee.

Inhoud buitenband

Van de hoofdredacteur	2
Van de voorzitter	3
Annette's allerlei	4
Beter Thuis, marktplaats voor de ouderenzorg	5
Vertel je reisverhaal	6
Ruud Olland, getroffen door hartinfarcten, maar nog helder van geest	7
Wat is Amersfoort een gezellige stad	11
Foto's stadswandeling Amersfoort	12
ANWB-kampeerreizen zoekt begeleiders	14
Zij vertrok naar Beieren en kwam (nog) niet terug: Victoria de Kleijnen	16
Nóg meer te zien op de website vg-anwb.nl	18
Onderscheiding voor Rolf van der Loo	18
De reünie van de marketingafdeling	19
Gedicht door Tine den Boer	19
Column Dingen van de Dag: Joop Karsemeijer	19
Vrij en Werk: Bert van Kouwen	20
Vitaal: Joop Beintema	21
Pensioen inzicht van Beno Koens	22
Mutaties en nieuws van het Ledensecretariaat	23
Puzzel	24

Foto omslag: Chiemsee in Beieren (Duitsland)

Ik roep u dus allen op om ons te mailen, te bellen, te schrijven en/of foto's te sturen over bijvoorbeeld:

- uw bijzondere/leuke/spannende/onvergetelijke ervaringen met de ANWB
- uw werkzaamheden nu u gepensioneerd bent
- uw hobby's nu u gepensioneerd bent,
- of uw hobby nu u slecht ter been bent. Wellicht bent u lid geworden van de scootmobielclub, of bent u gaan breien, schilderen, schrijven etc. etc.
- reünies met voormalige collega's.
- uw besluit om wel of niet naar een verzorgingshuis te verhuizen, of naar de stad waar uw kinderen wonen, of om te blijven wonen in uw woning waar u al 50 jaar in woont.
- uw ervaringen nu u, na jaren huwelijk, single bent
- Schrijf desnoods een boze ingezonden brief, want die worden altijd heel goed gelezen. (Misschien heeft u vanwege deze kop dit voorwoord wel gelezen?)

Zit niet in over d's of t's of kromme zinnen. Dat veranderen wij wel. En mocht u niet graag in de pen klimmen. U kunt de schrijvende redactieleden (Bert, Annette en ondergetekende) ook bellen dan noteren wij uw verhaal. Onze telefoonnummers vindt u in de ledenlijst.

Zou ik nu ook een postzak vol krijgen? Of gaat mijn mailbox vollopen? We zullen 't zien. Iedereen krijgt antwoord.

Ria Peerdeman
Reageren? *hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl*

Van de voorzitter

Uiteindelijk is het dan toch zomer geworden. Maar het weer blijft dit jaar wel heel wisselvallig. Niet alleen de weersomstandigheden wisselen, ook mooie en minder prettige gebeurtenissen en nieuwe activiteiten wisselen zich binnen onze vereniging af.

Heugelijke gebeurtenis was de Koninklijke Onderscheiding op 11 juli voor onze trouwe steun en toeverlaat Rolf van der Loo, die na jaren als secretaris van ons bestuur nu al weer geruime tijd het ledensecretariaat runt samen met Mieke Geursen. Zijn inzet voor onze vereniging heeft meegespeeld in de toekenning. Maar het was toch vooral zijn werk voor Scouting de Jaguars in Rijswijk gedurende meer dan 40 jaar, in allerlei functies, waaronder niet minder dan 28 jaar als voorzitter, dat tot deze onderscheiding heeft geleid. Een deel van ons bestuur kon Rolf al feliciteren na de uitreiking, hier feliciteren we hem graag nog eens van harte.

Oud-penningmeester Dick van Werkhoven dacht eindelijk weer eens onbezorgd op vakantie te kunnen gaan, na zijn verantwoordelijkheden overgedragen te hebben aan opvolger Willem Ligtenstein. Willem is echter plotseling door ziekte geveld en tot nader order uitgeschakeld. Gelukkig is secretaris Frank Twiss bereid de taken waar te nemen, zodat de financiële zaken van de vereniging kunnen blijven worden afgehandeld. Dat was meteen hard nodig om de betalingen voor de excursie in Amersfoort te kunnen doen.

Ook ondersteunt Frank met zijn kennis en ervaring op het gebied van automatisering onze webmaster Chris Soudan bij het instellen van een bescherming van onze website. In plaats van eenmaal in de twee jaar een ledenboekje te drukken willen we de ledengegevens op onze website gaan plaatsen. Dat is veel goedkoper en we kunnen mutaties in het bestand sneller doorvoeren, zodat het overzicht beter up-to-date blijft. Maar dat mag niet zomaar. De Wet op de Privacy schrijft voor dat die gegevens op internet afgeschermd moeten worden en alleen voor de leden toegankelijk zijn. Daarvoor gaan we de website beveiligen met een wachtwoord. Dat behoeft niet heel erg ingewikkeld te zijn, het is immers geen internetbankieren en de kans op misbruik lijkt niet groot. Maar e-mail-adressen zullen we daar voor alle zekerheid toch maar niet publiceren. Elders in de Buitenband leest u hier meer over. Daarnaast zenden we de leden nog een brief met alle informatie duidelijk uiteengezet.

Over de excursie in Amersfoort leest u verderop in dit blad. De stemming was uitstekend, de weersomstandigheden deze keer wat minder. De laatste jaren waren we verwend met uitzonderlijk goed weer, nu hebben we vele hoosbuien moeten trotseren. Ik vond het zeer geslaagd en dat hoorde ik ook van andere deelnemers. Binnenkort gaan we alle leden, ook de thuisblijvers, middels een enquête vragen wat ze vinden van de excursies en onze andere bijeenkomsten en of het beter of anders zou kunnen.

Zoals bekend is er dit jaar helaas geen derde excursie. Het programma voor dit jaar zit er op. We blijven uw pensioenbelangen behartigen en u daarover informeren, na deze Buitenband komt er nog een kerstnummer en voor de rcp-ers is er op 28 oktober de jaarlijkse bijeenkomst. Met de inbreng van de leden en de rcp-ers gaan we dit najaar weer nieuwe plannen smeden voor 2016 en hopen we weer ruimte te vinden voor een mooi en vol programma.

Een heel goede nazomer gewenst, hopelijk in goede gezondheid.

Dick Kooman, voorzitter VG-ANWB
voorzitter@vg-anwb.nl

Annette's Allerlei

Kluitje in het riet

Het Biesbosch Museum belicht verleden, heden en toekomst van de Biesbosch.
In zeven museumzalen en zes kabinetten wordt op chronologische wijze de geschiedenis van de Biesbosch vanaf de St. Elisabethsvloed tentoongesteld. De zalen hebben centrale thema's terwijl de kabinetten deels ondersteunend aan de zalen zijn en deels een eigen thema belichten.
Een animatie van de St. Elisabethsvloed waarin de ramp zich in 1421 over de Groote of Zuid Hollandsche Waard voltrekt is het startpunt van de rondgang door het museum.

De Biesbosch is door de eeuwen heen door de mens gebruikt om op allerlei manieren in zijn levensonderhoud te voorzien. Vanaf de vloed in 1421 tot 1970 was een getijdenverschil van twee meter een belangrijke factor om rekening mee te houden. Na de afsluiting van het Haringvliet in het kader van de Deltawerken is het getijdenverschil teruggebracht tot 20 à 30 centimeter.

De Biesbosch heeft van oudsher een vloedkomfunctie. Dijken mochten niet te hoog worden zodat bij hoogwater de Biesbosch vol kon stromen en omliggende gebieden gespaard werden.
Ook tegenwoordig wordt de Biesbosch door Rijkswaterstaat ingezet om het hoofd te bieden aan stijgende rivierwaterafvoeren in

combinatie met zeespiegelstijging. De Ontpoldering van De Noordwaard in het kader van de maatregel Ruimte voor de Rivier die in 2015 afgerond wordt, helpt mee om tot 2050 veiligheid in het rivierengebied te garanderen.

De expositie eindigt bij het beeld van de Biesbosch als Nationaal Park en natuurgebied. Het gereedschap van de huidige gebruiker bestaat uit de verrekijker, het fototoestel en staat daarmee in schril contrast met dat van de rietsnijder en de griendhakker in de daaraan voorafgaande tijd. De rondgang laat zien dat in feite vrijwel elke vierkante meter grond in de Biesbosch op de schop is geweest.
De tentoonstelling in het nieuwe Biesbosch Museum in Werkendam vertelt het verhaal van de voormalige bewoners van het natuurgebied.
Over het begroeide museumdak loopt een wandelpad met prachtig uitzicht. Vanaf hetmuseum worden ook rondvaarten georganiseerd.

Zie ook *www.biesboschmuseumeiland.nl*

Hollandse zelfportretten

"Selfies" uit de Gouden Eeuw

Van 8 oktober tot 3 januari 2016 te zien in het Mauritshuis in Den Haag.

Zelfportretten behoren tot de aantrekkelijkste en spannendste portretten die er zijn. In een zelfportret presenteert een kunstenaar zichzelf; hij (of zij) laat zien wat hij belangrijk vindt en hoe hij zijn beroep, status of positie in de wereld voor het voetlicht wil brengen. In een zelfportret laat de kunstenaar zien hoe hij eruit ziet, maar ook wat zijn talent is als schilder. Veel Nederlandse schilders uit de 17de-eeuw hebben zelfportretten gemaakt, meer dan in enig ander land. Op de tentoonstelling worden aan de hand van zo'n dertig schilderijen (merendeels bruiklenen) de diverse typen zelfportretten toegelicht. Nadruk ligt daarbij op de categorie zelfportretten met beroepsgereedschap die juist in de Nederlandse kunst goed was vertegenwoordigd.

Koninklijke Rijtuigen op Paleis Het Loo

Voor het eerst in de geschiedenis kunt u de prachtige koninklijke rijtuigen, auto's en sleden van dichtbij bekijken.

Was u onlangs in het Louwman Automuseum in Den Haag om de Glazen Koets te bewonderen? Wellicht smaakt dat naar meer koninklijke voertuigen. Dan is het interessant te weten dat u terecht kunt in de koetshuizen van Paleis het Loo. Daar staan ze allemaal keurig opgepoetst tentoongesteld.

Een van de kopstukken is de Cadillac Convetible Sedan van prinses Wilhelmina. Dit was de wagen waarin de prinses zich liet rijden vanaf Het Loo. Lange tijd leek deze Sedan verdwenen, maar hij werd onlangs in de Verenigde Staten ontdekt. Met nog zeven auto's vormt hij de schakel tussen de klassieke exemplaren uit de begintijd van de autogeschiedenis en de sobere dienstauto's uit de jaren tachtig en negentig.

Daarnaast kunt u vijf bijzondere koninklijke sleden, een unieke loopfiets en ruim vijftien koninklijke rijtuigen bewonderen.
Ook de imposante witte lijkwagen waarmee koningin Wilhelmina naar haar laatste rustplaats werd gebracht is te zien op het Loo.
In de voormalige autogarage op het Stallenplein, waar ooit de Mercedes cabriolet van koningin Wilhelmina gestald werd, is nu restaurant Prins Hendrik gevestigd.

Dus als u toe bent aan een versnapering dan hoeft u dit niet ver te zoeken.

Als u in het bezit bent van een museumjaarkaart is de entree gratis.

BETER Thuis
VOOR EEN HELPENDE HAND AAN HUIS

Marktplaats voor de ouderenzorg

Op de redactie ontvingen wij een interessante folder over betaalbare zorg aan huis op afroep. Wij willen deze informatie graag met u delen. Beter Thuis is een maatschappelijk gedreven initiatief voor goede, betrokken en betaalbare zorg aan huis. Via de uitgebreide database kunt u zelf op zoek naar de ideale thuishelper. Eigenlijk net zoals bij een datingsite. Ook hier gaat het uiteindelijk om een persoonlijke relatie. Zo heeft u zelf de regie over wie er bij u in huis komt en wanneer.

Zo werkt Beter Thuis

Zorgvragers kunnen, gratis, zelf online op zoek gaan naar een goede en passende thuishelper. Zodra u deze hebt gevonden kunt u bij Beter Thuis, tegen betaling van € 15,– administratiekosten, de contactgegevens opvragen. Daarna maakt u als zorgvrager met de thuishelper onderling afspraken over werktijden, activiteiten en de vergoeding daarvoor.
Wilt u niet zelf op zoek naar een thuishelper dan kan Beter Thuis ook dat u uit handen nemen. U betaalt een bemiddelingsbijdrage van € 100,– en Beter Thuis zoekt voor u de juiste hulpverlener. Beter Thuis profiteert op geen enkele manier van de uren die de thuishelpers maken. Daardoor zijn de uurtarieven relatief voordelig.

Waarom is Beter Thuis opgericht?

Beter Thuis vindt het belangrijk dat er in de zorg meer aandacht is voor een persoonlijke klik tussen een thuishelper en de zorgvrager. U brengt immers heel wat uren samen door. Men wil eraan bijdragen dat zorg voor een grote groep mensen bereikbaar wordt. Beter Thuis helpt ouderen, mantelzorgers en professionals zoals praktijkondersteuners, diaconaal werkers en huisartsen bij het vinden van de juiste thuishelper. Alle thuiswerkers worden zorgvuldig gescreend.

Enkele voorbeelden:

Een heer van 75 woont alleen en zijn familie woont niet in Nederland. Hij zocht iemand voor dagelijkse klussen in en om het huis. Hij vond via Beter Thuis een helper die het huishouden doet zoals hij dat graag ziet. De thuishelper woont dicht bij hem in de buurt, en dat is ook een prettig idee. "Als ik hem nodig heb dan kan ik altijd bellen". De thuishelper: "Er was meteen een klik, we hebben het gewoon gezellig! Meestal maak ik schoon maar laatst hebben we samen de tuin gedaan. Ik ga met een goed gevoel weg bij meneer.

Het is heel dankbaar werk

Een dame benaderde ons voor haar ouders die in een verzorgingshuis zitten. Zelf werkt ze fulltime en woont op grote afstand van haar ouders. Ze merkte dat haar ouders gaan dementeren en dat daardoor slechter wordt gegeten. Via Beter Thuis komt er nu dagelijks iemand langs om het echtpaar te helpen bij de lunch.

De website is er niet alleen voor mensen die nog zelfstandig wonen. Ook mantelzorgers kunnen iemand inschakelen om zo wat meer tijd voor henzelf te krijgen. Of heeft u iemand nodig die u naar het ziekenhuis kan brengen of de boodschappen wil doen.
U kunt zelf bepalen wie er wanneer er over de vloer komt en voor hoeveel.

Vragen en bieden

Via de website kunt u op zoek naar iemand die hulp kan bieden. Mensen die zelf hulp willen aanbieden kunnen zich via de website inschrijven. Dat zijn mensen die het fijn vinden om iets te kunnen betekenen voor anderen, maar ook gewoon professionele hulpverleners. Het kan allemaal.

Meer weten?

Kijk op *www.beterthuis.nl*
of bel 020-718 99 19
Beter Thuis, Leidsegracht 38-40,
1016 CM Amsterdam
contact@beterthuis.nl

Vertel je Reisverhaal

Ben jij ook wel eens benieuwd waar andere ouderen naartoe gaan op reis? Al was het alleen maar om op ideeën te komen. Want het nadeel van ouder worden is dat je het zelf misschien niet meer weet omdat je al zoveel gedaan hebt. Daartegenover staat het voordeel dat je nu zeeën van tijd hebt en kunt profiteren van de lagere prijzen, buiten het hoogseizoen. Om je op ideeën te brengen én omdat het altijd leuk is reisverhalen te lezen, willen we in de Buitenband jullie verhalen opnemen.

Je hoort mensen wel eens verzuchten wát ze dan moeten schrijven. Ik zal hier een voorbeeld geven. Gezien de beschikbare ruimte beperk ik mij tot een korte impressie van een reis die mijn vrouw (62) en ik (67) vorig jaar maakten.

Wat anders

We wilden eens wat anders dan wat we vroeger deden, zoals kamperen in Frankrijk, verre reizen maken en wat we de laatste jaren deden omdat de hond mee 'moest', huisjes huren in Frankrijk, Duitsland en Nederland. Een cruise leek ons wel wat, maar we kenden de vooroordelen: je verveelt je dood op zo'n schip, je kunt er niet af onderweg, het is duur en een hoop kouwe kak, op z'n Haags gezegd. Tijdens een bezoek aan de Vakantiebeurs liet ik mij op de stand van Cruise Travel een beetje voorlichten en zodoende kwamen we op het idee om een korte cruise te maken. Om het gewoon eens te proberen en zelf te ervaren wat er waar is van die vooroordelen. Als zo'n korte cruise bevalt, kun je later een langere maken.

Noorse fjorden

Om voor nu een lang verhaal kort te houden: we zijn helemaal om. We boekten een achtdaagse cruise van de Holland Amerika Line naar de Noorse fjorden en het was één groot succes. Zelden hebben we ons zo verwend gevoeld, een en al comfort op het schip, een prachtige buitenhut die niet onder doet voor een kamer van een viersterrenhotel, uitstekende restaurants waar je je echt te gast voelt en niet te vergeten de prachtige tochten door de imponerende fjorden. En wat betreft de vooroordelen: vervelen op een cruiseboot is bijna onmogelijk. Je vaart meestal 's avonds en 's nachts en overdag kun je aan land. Wij maakten een paar mooie excursies, die eerlijk gezegd wel aan de prijs waren.

Duur?

Duur? Ja en nee. Je kunt kiezen uit verschillende soorten hutten, binnen, buiten en met veranda, dus je kunt het zo gek maken als je wil. Bedenk hierbij wel dat er veel inbegrepen is, in feite reis je 'volpension' en bijna 'all inclusieve'. Het eten is op het niveau van een sterrenrestaurant. Wel moet je rekenen op extra kosten voor alcoholische drankjes en niet te vergeten de verplichte fooien die van je creditcard worden afgeboekt. Kouwe kak? Ach, natuurlijk komt het voor, maar waar vind je dat niet? Wij vonden het juist leuk dat je 's avonds (niet overdreven) netjes aan tafel ging en er op twee avonden van je werd verwacht je extra netjes te kleden.

Venetië

Zoals gezegd ontbreekt hier de ruimte om uitgebreid verslag te doen van deze geslaagde reis. Wel moet ik er even bij vertellen dat we het een groot voordeel vonden dat de cruise vertrok uit Rotterdam en dat de reis in feite begon toen we op de tram in Den Haag stapten en na een overstap op de Rotterdamse metro zo het schip op konden lopen. Voor de cruise die we dit jaar maken (we zijn echt helemaal om!) moeten we wel eerst vliegen, want die vertrekt uit Venetië. Maar dat wordt weer een ander verhaal, dat ik in een van de volgende nummers graag uitgebreid wil vertellen. Maar eerst willen we jouw verhaal horen!

Bert van der Snoek

Stuur je reisverhaal (met foto's!) naar *redactie@vg-anwb.nl.*
Wil of kun je niet zelf een verhaal schrijven?
Laat ons dan even weten waar je naartoe bent geweest en als het uitkomt komen we bij je langs om het verhaal op te tekenen.

Oud-Directeuren voor het voetlicht deel 3

Getroffen door herseninfarcten, maar nog helder van geest.

Dit wordt een bijzonder verhaal in de serie over oud-directeuren. Ruud Olland heeft namelijk recent enkele herseninfarcten gehad, de laatste nog begin dit jaar, en heeft daarom moeite met herinneringen op te halen. Hij weet nog wel wat er gebeurde in het verleden, maar niet wanneer precies. Wat ons betreft is dat geen probleem en we waren dan ook blij te horen dat Ruud graag bereid was tot een interview, ook omdat het hem goed leek om in zijn verleden te duiken. Bert van der Snoek toog dus naar Wassenaar, waar Ruud woont. Om hem tegen zichzelf te beschermen en hem hier en daar een beetje te helpen met het zich herinneren, bleef zijn vrouw Annelies op een bescheiden wijze bij het gesprek aanwezig.

Het begon al goed: als ik Ruud aanspreek met 'meneer' en 'u', zegt hij meteen dat ik hem Ruud moet noemen en je en jij moet zeggen. Ruud: 'Dat vond ik vroeger zo raar bij de ANWB, dat ge-meneer en ge-u tegen chefs en directieleden. Die deden dat zelfs onder elkaar.' Ook goed was het waar te nemen dat Ruud er verre van 'ziek' uitzag; hij oogde als een vitale tachtiger. Maar de stoellift aan de trap en de scootmobiel waarmee hij zich buiten verplaatst om bijvoorbeeld zelfstandig boodschappen te doen, bewijzen dat die schijn hier bedriegt. Geestelijk gaat het best goed met hem, maar hij heeft vooral moeite met zijn korte termijngeheugen en last van evenwichtsproblemen. Ruud is 82 jaar, woont met zijn elf jaar jongere vrouw Annelies in Wassenaar, in een leuk twee-onder-een-kap herenhuis, gelegen in een gezellig deel van het villadorp. Ze zijn hier gaan wonen nadat Ruud met de VUT ging. Daarvoor woonden ze in een luxe appartement in de villawijk, maar daar hadden ze het, na 14 jaar, niet meer zo naar hun zin. De omgeving was wel mooi, met heel veel groen, maar het oeverloze gezeur van medebewoners waren ze meer dan beu. Als voorzitter van de Vereniging van Eigenaren kreeg Ruud te maken met de raarste klachten. Dat er rattenpoep op de ramen zat en of hij daar wat aan kon doen.

Weliswaar wonen ze nu minder chique, maar ze voelen zich nu veel meer thuis.
Annelies is Ruuds tweede vrouw, die hij in Amersfoort heeft leren kennen. Ruud was toen al vader van twee kinderen die hem drie kleinkinderen schonken en Annelies heeft drie kinderen uit een eerder huwelijk en vier kleinkinderen.
Samen hebben ze geen kinderen meer gekregen, maar ze hebben wel altijd honden gehad. En ze hebben er nog steeds een, een zwarte Schotse terriër, reu Spike, die tijdens ons gesprek hoorbaar ligt te dromen van mooie teefjes.
Om te beginnen willen we graag van Ruud horen wat hij gedaan heeft voordat hij in 1978 naar de ANWB kwam. Ruud steekt van wal: 'Nadat ik in Delft was afgestudeerd als werktuigbouwkundig ingenieur, moest ik in dienst. Omdat ik een technische achtergrond had, kreeg ik als voornaamste taak om allerlei apparatuur in te kopen. Dat was een luizenbaan hoor! Omdat ik bedrijven in Engeland en Duitsland moest bezoeken, mocht ik geen uniform dragen, want daar zou je de mensen verkeerd mee kunnen beïnvloeden. Op het gebied van inkoop heb ik toen heel veel geleerd en heb daar later veel plezier van gehad. Ook van de studie economie die ik heb gevolgd, maar daar ben ik niet in afgestudeerd. Toen mijn diensttijd erop zat, ben ik gaan werken bij motorenfabriek Thomassen De Steeg als assistent chef van het constructiebureau.' En dan vertelt Ruud over compressoren en dieselmotoren, gasturbines en wat er meer wordt gemaakt in een motorenfabriek, maar dat is zo specialistisch dat we hier niet over zullen uitweiden. In die periode is hij getrouwd met zijn eerste vrouw en woonde in Rheden. Na een paar jaar ging Ruud zijn werkterrein bij Thomassen verleggen: 'Ik werd door de afdeling Verkoop vaak ingeschakeld om offertes toe te lichten en aan te passen aan de wensen van de klant. Zo kwam ik in de commerciële sfeer terecht en dat stond mij wel aan.'

De niet meer in leven zijnde oud-directeur Backer (links) was ook aanwezig bij de afscheidsreceptie van Ruud Olland in 1990 ter gelegenheid van Ruuds vertrek naar Keulen. Rechts Ruuds vrouw Annelies.

In 1967 werd hij gedetacheerd bij de Rotterdamse Droogdok Maatschappij in Rotterdam, waar Thomassen inmiddels mee was gefuseerd, om daar onder licentie van General Electric de productie van gasturbines op te zetten. Ruud: 'Ik heb daar anderhalf jaar gezeten en moest elke maand wel een keer naar de Verenigde Staten. Ik rapporteerde bij de R.D.M. aan één van die vier directeuren, maar die was heel moeilijk te bereiken. Dat kwam omdat de directeuren geen secretaressen hadden. Dat kon niet omdat er geen vrouwen tussen al dat scheepsvolk mochten komen.
Na afloop van die periode werd mij de baan van chef productie beloofd en daarom werd ik voor een half jaar naar de VS gezonden om daar een stage productieplanning te volgen. De bestaande chef productie zou ontslagen worden omdat de planning niet deugde, maar daar was de president-commissaris van Thomassen het niet mee eens en dus ging het feest voor mij niet door. Ik had dus opeens geen functie

Ruud Olland

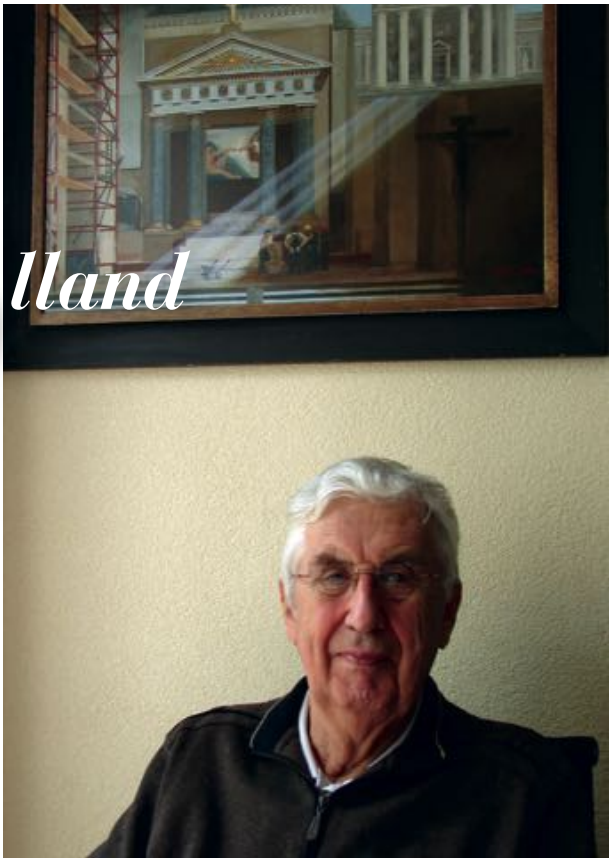

Ruud Olland anno 2015, poserend onder een door hem zelf geschilderd schilderij, waar hij met recht trots op is.

meer en ben ik op zoek gegaan naar een andere baan.'

Van Thomassen naar Akzo

'Ik had drie maanden opzegtermijn bij Thomassen en inmiddels gesolliciteerd bij Akzo Engineering in Arnhem naar de functie van projectmanager voor de bouw van de vele kunstgarenfabrieken die zij voornemens waren in ontwikkelingslanden te bouwen.
Precies in die drie maanden bleek dat de markt voor kunstgarens volledig was ingestort. Toen ik bij Akzo Engineering in Arnhem binnenkwam, vroegen ze wat ik kwam doen en toen ik daarop antwoordde "kunstgarenfabrieken bouwen" zeiden ze "kijk maar in die prullenbak, daar liggen de tekeningen. Ga eerst maar een half jaar naar Emmen om te leren hoe je kunstgarens maakt en dan zien we wel verder". Dat "verder" bleek te bestaan uit nog een halfjaar Emmen, maar nu voor een onderzoek naar de mogelijkheden om energie te besparen.
De uitkomst van dat onderzoek werd mij door de leiding van de fabriek echter niet in dank afgenomen. Einde project dus, maar dat gold voor heel veel projecten, zodat ook Akzo Engineering drastisch moest inkrimpen. Voor mij was het duidelijk dat dit last in, first out zou betekenen en dat ik maar beter weer naar een andere functie kon uitkijken. Het goede van Akzo was dat ze je niet lieten zwemmen en zo kwam ik bij Akzo Chemie terecht als manager Engineering. Akzo Chemie was een nieuwe divisie van Akzo, gevormd uit een aantal bedrijven, eerst gevestigd in Amstelveen en later, in 1972, in Amersfoort. Toen ben ik met mijn eerste vrouw en twee kinderen naar Bilthoven verhuisd.'

Een select gezelschap oud-directeuren had duidelijk weer wat te vieren! Van links naar rechts de heren Barkhof, Olland, Blankert, IJntema, Van den Hazel en Engelen.

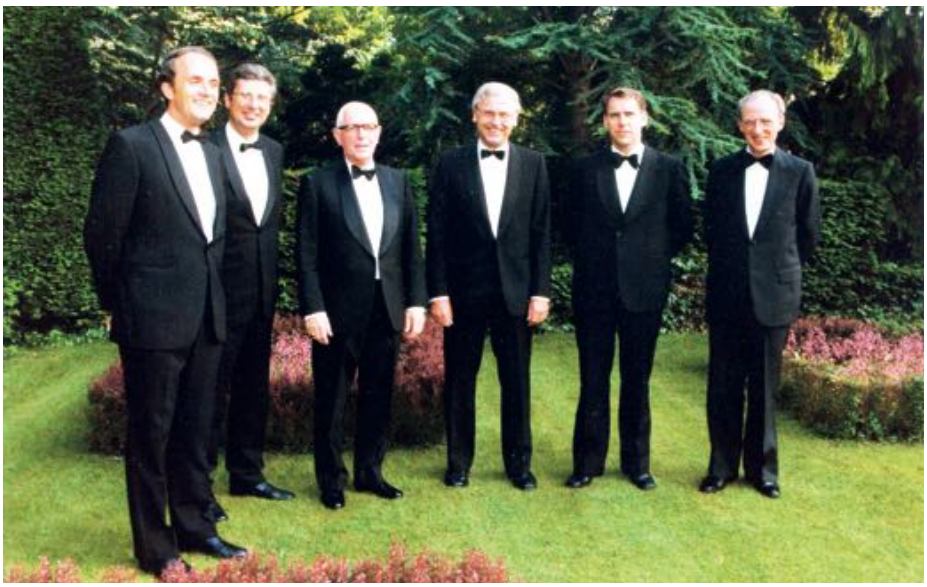

Van Akzo naar de ANWB

'Alle nieuwe fabrieken of uitbreidingen moesten aan bepaalde technische en milieueisen voldoen en daar was ik verantwoordelijk voor. Best een leuke en boeiende functie. Maar omdat ik weinig affiniteit had met chemie begon het op een gegeven moment toch te knagen en toen ik een advertentie zag voor de functie van directeur Hulpverlening en Voertuigtechniek bij de ANWB heb ik daarop gesolliciteerd. Het leek mij een mooie baan en ik kende de ANWB al een beetje, was er zelfs een fan van omdat mijn vader waterconsul bij de vereniging was.'
Ruud solliciteerde dus met succes naar de directeursfunctie, maar het is wel grappig van hem te horen hoe de verhoudingen in die tijd, we spreken over 1978, waren. Ruud was inmiddels gescheiden van zijn eerste vrouw en woonde samen met Annelies. Ze waren van plan om dichter bij de nieuwe werkplek in Den Haag te gaan wonen en naar een woonboerderij in Ter Aar te verhuizen, maar dat vond de toenmalige hoofddirecteur Blankert niet goed. Zijn regel was dat directieleden binnen een straal van 30 km van Den Haag moesten wonen en geen kilometer meer. Zodoende kwamen ze in Wassenaar terecht.

Spontaan zoals iedereen in het hoofdkantoor haar kende: 'koffiejuffrouw moe Hamme' tijdens de afscheidsreceptie in 1990 van Ruud en zijn vrouw Annelies.

Ruud kan er nog steeds om lachen: 'Ook grappig is dat ze iemand zochten die was afgestudeerd in voertuigtechniek. Dat was ik, maar ik heb die kennis nooit nodig gehad om de functie te vervullen! Tja, wat de functie van directeur dan wel inhoudt? Mijn voorganger, Jan Barkhof, liep alle jubilea af. Ik heb de 12,5 jarige jubilea meteen afgeschaft, want alleen al de 25- en 40 jarige jubilea waren er veertig per jaar. In het begin was ik daar vrijwel een hele dag mee kwijt. Je groeide dicht van alle gebak en lunches met familie. De huzarensalades kwamen mij soms de neus uit! Vergeet ook niet dat het directoraat waarin de Wegenwacht, Expertise Motorvoertuigen, de Alarmcentrale, de Technostations, de Technische Voorlichting en de Juridische Ledenservice zijn samengebracht de meeste personeelsleden telt en in die jaren dat aantal almaar groeide. En veel vergaderen natuurlijk, elke dag had ik er wel een. Directievergaderingen, overleggen met de afdelingschefs, met personeelszaken, de financiële administraties, de wekelijkse communicatievergaderingen met de persdienst, het waren er heel wat.'
Ruud is in 1978 bij de ANWB begonnen en hij vertrok in 1991, dus hij heeft zo'n 13 jaar bij ons gewerkt. Het laatste jaar was hij echter niet meer vaak in het hoofdkantoor te zien. Omdat hij niet goed overweg kon met de toenmalige hoofddirecteur Paul Nouwen ('dat was wederzijds'), maakte hij gebruik van de mogelijkheid om namens de ANWB in het buitenland te gaan werken als directeur van een Europese Hulpverleningsorganisatie, een samenwerkingsverband van acht Europese automobilistenverenigingen, met als voornaamste doel de wegenwachtdiensten op een gelijk niveau te brengen. Zijn standplaats werd Keulen. Maar na een jaar, in 1991, wilde hij toch stoppen met werken op, zeker voor die tijd, nog betrekkelijk jonge leeftijd van ruim 58 jaar.

Ruud: 'Dat kwam zo, er gingen toen stemmen op om wegenwachten eerder met functioneel leeftijdsontslag te sturen dan op de toen gangbare leeftijd van 63 jaar omdat het een slijtend beroep zou zijn, maar we mochten geen uitzondering voor ze maken. Toen is besloten dat álle personeelsleden met 60 jaar met de VUT mochten. Voor de directieleden werd wel een uitzondering gemaakt; die mochten twee jaar eerder, dus op 58 jarige leeftijd, gebruik maken van de VUT-regeling. En dat heb ik in juni 1991 gedaan.'

Eén groot hoogtepunt

Als ik vraag of Ruud zich hoogtepunten in zijn ANWB-jaren kan herinneren, is zijn antwoord heel kort, maar ook heel veelzeggend: 'Het was één groot hoogtepunt. Ik had een geweldige functie!' Maar dat lijkt mij valse bescheidenheid, want onder zijn leiding groeide het wegenwachtkorps van 600 naar 1000 man en het aantal ANWB-leden van twee naar drie miljoen, dat toch ook te danken is aan de goede naam die de ANWB had, mede door het werk van de wegenwachten, die het blijkbaar zo goed naar hun zin hadden en dat uitstraalden naar de pechklanten. Ruud hoorde deze logica aan, zou het niet zelf gezegd hebben, maar tegenspreken deed hij mij ook niet... Wel zegt hij over zijn contacten met 'zijn' medewerkers: 'Ik vond het altijd leuk om het land in te gaan en de mensen te ontmoeten. Jammer alleen dat het zoveel tijd kostte, want je moest naar alle delen van het land. Vandaar dat ik het aflopen van alle jubilea op een gegeven moment heb overgelaten aan de chef Wegenwacht, Jan Ravesloot. Dat kwam mijn conditie ook ten goede, want ik was door alle etentjes en borrelhapjes behoorlijk aangekomen.'
Een beetje geholpen door Annelies herinnert Ruud zich nog een hoogtepunt en dat was een studiereis naar onder andere de Verenigde Staten en Australië. Annelies herinnert zich dat nog heel goed, want Ruud vertrok twee dagen nadat ze getrouwd waren. 'Hij ging dus alleen op huwelijksreis, want de vrouwen mochten niet mee. Niet zo erg hoor, want we woonden toen al samen (hokken noemde je dat vroeger), maar het voelde wel een beetje raar.'
Ruud: 'De bedoeling van deze reis was om met een brede delegatie van de Wegenwacht (chef, chef-staf, directeur) te kijken hoe de Wegenwacht in die enorme landen werkte en om ervaringen uit te wisselen. Voor ons maakte deze trip duidelijk dat de lokale bekendheid van de leiding van groot belang is en daarom stelden we een andere organisatie voor. Elke districtschef kreeg er een groepschef bij om de manschappen van de Wegenwacht aan te sturen. Dat was al een hele revolutie en later volgde er nog een: het aantal districten werd teruggebracht van dertien naar vier. Ook dat was een direct gevolg van de ervaringen die we opdeden tijdens die wereldstudiereis, die in de ogen van veel ANWB-ers een snoepreisje was, maar voor de leiding van de Wegenwacht heel succesvol.'
Natuurlijk kunnen we niet om Ruuds teleurstellingen heen. Na enig aandringen wil hij er wel een kwijt. 'Dat was dat ik Staf Beems moest ontslaan.

Ook van de partij waren van links naar rechts Rob Kamphuis (oud directeur Unigarant), Joop Karsemeijer (toen hoofdredacteur KCK), Gerard de Regt (toen hoofd Belangenbehartiging) en Theo Kroon (oud-chef Persdienst).

Snoepreisje naar de wintersport rond 1983, met van links naar rechts Ruud en Annelies Olland, Tineke Hamers (vrouw van toenmalig hoofd steunpunt Mendrisio, Joop Hamers), Eric Haman (nu Verenigingssecretaris), Eric Grootmeijer (ex-Alarmcentrale), oud-wintersportspecialist René de Groot en Joop Hamers.

Staf wilde dat de Alarmcentrale een apart, gemakkelijk te onthouden telefoonnummer moest krijgen, maar de directie wilde dat niet. Iedereen moest het nummer van de ANWB draaien; ook de pechklanten in het buitenland, die dan doorverbonden werden met de Alarmcentrale. Dat kon soms wel wat lang duren, dus ik vond dat Beems wel een punt had, maar ik kreeg van de rest van de directie geen steun daarvoor. Ik moest Staf Beems dus teleurstellen en dat accepteerde hij niet, waarop hij vervolgens het vertrouwen in mij opzegde. En toen moest ik hem wel ontslaan. Maar hoewel hij dat als een man accepteerde, vind ik het nog steeds vervelend dat ik het moest doen.'

Voorzitter van de Vereniging van Gepensioneerden

Uit het oog is niet uit het hart, Ruud Olland volgt de ANWB nog wel. Hij leest de Buitenband natuurlijk en het personeelsblad Blik. 'Maar van de functies die hierin voorbij komen, snap ik niets. Ik denk ook niet dat ik mij er nog thuis zou voelen, maar dat lijkt mij logisch. Niemand zou de manier van leiding geven zoals ik het vroeger deed nog accepteren denk ik.'
Voordat hij getroffen werd door de hersenin-

Ruud Olland als conferencier tijdens het afscheidsfeestje van oud-directeur IJntema.

farcten was Ruud nog nauw betrokken bij de ANWB. 'Ik werd meteen nadat ik met de VUT was gegaan door Jan Korstjens gevraagd om voorzitter van de Vereniging van Gepensioneerden te worden, maar dat heb ik de eerste tien jaar geweigerd. Ik was bang dat de mensen mij nog teveel als directeur zouden zien. Maar na die tien jaar heb ik het toch gedaan en ben twee zittingsperioden, van 2001 tot 2006, voorzitter van de VG geweest. En daarna bezocht ik ook nog wel de nieuwjaarsrecepties op het hoofdkantoor. Nu kan dat niet meer, maar als ik nu op het hoofdkantoor zou komen, zou ik ook nog maar heel weinig bekenden tegenkomen denk ik. En sommige oudgedienden heb ik ook nooit gekend, zeker niet die van die vage afdelingen als Belangenbehartiging.' Nadat hij dat zei, krulde er een schalks lachje op zijn gezicht, zich bewust dat hij er hier iets uitflapte dat menigeen die operationeel werk verrichtte dacht.
Heeft Ruud nog contact met zijn collega oud-directeuren? 'Er zijn wel een paar etentjes geweest, maar de laatste vijf jaar niet meer. Nu zou het voor mij ook niet meer kunnen. Als ik niets zou mankeren, had ik het nog wel leuk gevonden, maar mijn gezondheid zit mij nu in de weg, zo'n etentje zou teveel voor mij zijn.'
Hoewel er nog veel meer te vertellen valt over wat Ruud allemaal heeft meegemaakt bij de ANWB en het laatste jaar in Keulen, willen we het ook nog even hebben over wat hij is gaan doen na zijn vertrek in 1991. Heeft hij bijvoorbeeld last gehad van het bekende zwarte gat?
Ruud: 'Nou nee, we zijn veel gaan reizen. We hadden een camper en een zeilboot en hebben zowat heel Europa afgereisd. Maar die reizen duurden nooit langer dan een week of vijf, zes, want langer wilden we de kleinkinderen, die toen nog echt klein waren, niet missen. En ik ben op schilderles gegaan. Op de lagere school kon ik al aardig tekenen, dus een beetje aanleg had ik wel. Op de Rotaryclub van Wassenaar ontmoette ik een bekende Wassenaarse schilder die schilderles met olieverf gaf en nog een plekje voor mij vrij had. Schilderen deed ik echter alleen tijdens de lessen. Ik had thuis wel een zelfgemaakte ezel staan, maar ik kwam er nooit toe thuis te schilderen. Veel te onrustig; dan kwam er weer iemand langs en werd je zo lang opgehouden dat de verf opdroogde.' Dat Ruud goed kan schilderen is te zien aan de twee schilderijen in de kamer waarin we zitten te praten. Voor een foto bij dit verhaal poseerde hij dan ook maar wat graag onder een van die meesterwerken (volgens mij)....
Na zijn vertrek bij de ANWB is Ruud ook veel gaan fietsen met een fietsvriend, een gepensioneerde tandarts. Maar toen die overleed kwam het er niet veel meer van. Samen met Annelies fietsen ging niet zo goed. Annelies: 'Hij ging veel te hard voor mij, op zijn fiets met 21 versnellingen.'
Nu Annelies toch even aan het woord is, kunnen we meteen een waarschuwend geluid van haar laten horen voor mensen die met pensioen gaan of net zijn gegaan. 'Het gevaar bestaat dat je in elkaars vaarwater gaat zitten. Dat was bij ons in het begin ook een probleem; Ruud ging zich bemoeien met dingen waar ik altijd over ging en dat pikte ik niet. En dat geeft spanningen.'
Gelukkig had Ruud nog een bezigheid waar hij dagen mee kon vullen, namelijk knutselen. 'Heel vervelend dat ik niet meer kan doen wat ik eigenlijk zou willen. Het was dan ook een frustrerende ervaring dat we een elektricien in huis moesten halen om een stopcontact aan te brengen. Zulke klusjes deed ik vroeger altijd zelf. Al mijn gereedschap ligt nu ongebruikt in de bergruimte naast ons huis, maar ik kan er niets meer mee. Ik heb de kinderen gevraagd om alles op te halen, dan kunnen zij er nog wat mee doen.'

Gun elkaar vrijheid

'Bezig blijven met zinvolle dingen' adviseert Ruud mensen die gestopt zijn met werken. 'Bijvoorbeeld met vrijwilligerswerk waar je bevrediging in kunt vinden. Zelf ben ik lid geweest van Vrienden van Wassenaar waar ik mij vooral bezig hield met milieuzaken en ruimtelijke ordening. Dat viel niet altijd mee, het was vaak vechten tegen de bierkaai. Zo kwam ik eens in aanvaring met de graaf van Zuylen van Nijevelt over een geplande uitbreiding van Duinrell waar we problemen mee hadden. Dit probleem werd opgelost door de ingang van dit recreatieoord te verplaatsen.
Als vrijwilliger heb ik ook nog in het bestuur gezeten van De Burcht. Dat is een serviceflat met eenvoudige zorg voor ouderen die nog zelfstandig kunnen wonen. Om de mensen meer woonruimte te geven, moesten van twee kamers één kamer worden gemaakt. Ik heb het plan hiervoor getekend en toezicht op de verbouwing gehouden.'
Helaas is Ruud niet meer in staat om zulke dingen te doen, maar dat wil niet zeggen dat hij niets meer kan. Hij wil ook niet afhankelijk zijn en zoveel mogelijk zelf dingen blijven doen. Als hij ergens heen wil, gaat hij als het even kan met zijn scootmobiel, zodat Annelies hem niet steeds ergens heen hoeft te brengen en op te halen. Dat geeft ze alle twee een beetje vrijheid. En dat vinden ze heel belangrijk, elkaar vrijheid gunnen.

Bert van der Snoek

Reageren? *redactie-bb@vg-anwb.nl*

Was vroeger alles beter?

Deze vraag stellen we ook aan Ruud Olland. Zijn antwoord: 'Onzin!'
Over de waardering van wat hij vroeger heeft gedaan is hij ook kort van stof: 'Je opvolger vindt het altijd te weinig en je voorganger vindt juist dat je te veel deed.'

Wat is Amersfoort

een gezellige stad

Rond de klok van 10 uur staan er al meerde echtparen in restaurant De Happerij in de Langestraat te Amersfoort. ANWB-ers zijn altijd op tijd en liever iets te vroeg dan te laat. En de weersvoorspelling is goed. Mooi zonnig weer en een aangename temperatuur. Het jasje kan uit. We starten met een kopje heerlijke koffie of thee met huisgemaakt appelgebak. Wie wil kan een tweede kopje bestellen. Zowel buiten op het terras als binnen is het snel een gezellige drukte van ANWB-ers die elkaar weer eens ontmoeten en alle nieuwtjes met elkaar uitwisselen.

Joodse gemeenschap

Maar om 11.15 uur moeten we toch in de benen want de boten liggen al klaar aan de steiger. In totaal vult ons gezelschap vier open rondvaartboten voor een tochtje door de stadsgrachten. Amersfoort heeft wel honderd vrijwilligers die als gids of kapitein de bezoeker met hun prachtige stad kennis laten maken. Zo leren we dat Amersfoort in de vroege middeleeuwen is ontstaan op een doorlaatbare plek in de Eem of Amer. De stad kende vooral tussen 1300 en 1600 haar gloriedagen. De rivier maakte handel per schip mogelijk en vanuit de stad kon men de Zuiderzee bereiken. Er is in die tijd ook een grote Joodse gemeenschap. Een van hen, Benjamin Cohen, is zeer welvarend en heeft veel geschonken aan de stad. Wij kunnen nu nog de Joodse synagoge bewonderen, zijn prachtige huis en ook een koetshuis waar stadhouder Willen V zijn koets heeft gestald toen hij een tijd bij Cohen onderdak vond omdat verder reizen te gevaarlijk werd door vijandige troepen.

Nonnenklooster

Ook was er een nonnenklooster. Door gebrek aan nieuwe intredingen zijn nu nog maar weinig nonnen over en allemaal op gevorderde leeftijd. Ze mogen blijven wonen tot ze allemaal zijn overleden.
Onze voorzitter merkte op dat ze nu dus op 'non-actief' staan.

Aanvankelijk kende Amersfoort een stadsmuur rondom het kleine centrum. De stad heeft stadsrechten dus mag er een muur gebouwd worden ter verdediging. Maar het ging zo goed met de stad dat uitbreiding nodig was. Dus bouwde men een tweede stadsmuur, wat verder naar buiten. Materialen waren kostbaar en de oude stadsmuur werd steen voor steen afgebroken. De stenen werden gebruikt om huizen van de te bouwen. Deze muurhuizen zijn nog steeds te bewonderen. Sommige hebben een tuin die reikt tot aan de slotgracht. De huizen zijn wel vier verdiepingen hoog. Van de eerste muur is slechts weinig over maar een van de verdedigingstorens staat er nog steeds. Die werd gebruikt als gevangenis. Er staan zowaar twee muurwoningen te koop, maar van onze gids hoor ik dat je wel een fors budget moet hebben om zo'n woning te kunnen aanschaffen.
Na de vaartocht hebben we best trek en gelukkig staan in het restaurant de schalen met heerlijke broodjes al op de tafels. We kunnen vooraf kiezen uit twee soorten soep en ook de overheerlijke kroket ontbreekt uiteraard niet.

Trouwfoto's

Om half twee worden we door vier stadsgidsen meegenomen voor een wandeling door het oude centrum van Amersfoort. De gids is uitstekend geïnformeerd en vertelt met groot enthousiasme over zijn stad en haar historie. Ik heb nooit geweten dat Amersfoort ook een prachtig groot hofje heeft met een eigen kapel. Beeldschoon! Vandaar dat het populair is als plaats waar bruidjes graag hun trouwfoto's maken. Helaas krijgen we af en toe een klein buitje op de kop maar dat kan een ras- ANWB-er niet afschrikken gewoon door te lopen.

Met 87 aanmeldingen hebben we een record aantal bezoekers voor een stadswandeling kunnen inschrijven. Dit was voor dit jaar de laatste excursie. In totaal hebben we bijna 300 deelnemers mogen ontvangen bij onze uitstapjes.

Na 1700 ging het minder goed met de Amersfoortse handel. En was er geen geld voor vernieuwing. Dat is de reden dat we nog zoveel oude straatjes en gebouwen kunnen bewonderen.

Om half vier eindigen we op het Onze Lieve Vrouwe plein waar we op het terras van restaurant De Vier Broers genieten van een drankje met bitterballen en kleine loempia's.

We gaan nu weer brainstormen waar we in 2016 naar toe zullen gaan. In ieder geval weer een boottocht omdat dit voor deelnemers die minder goed ter been zijn een uitstekende manier is om erbij aanwezig te kunnen zijn. We houden u uiteraard op de hoogte. Kijk regelmatig in De Buitenband en op onze website *vg-anwb.nl* voor nieuwe informatie.

Ook de foto's van onze excursies kunt u daar terugzien en downloaden.

Annette Notenboom

Stadswandeling Amersfoort

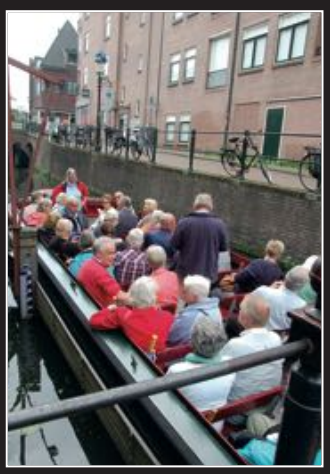

Alle foto's staan op onze site: www.vg-anwb.nl

Foto's: Mieke Geursen

Kampeerreizen *zoekt begeleiders*

Houdt u van kamperen? Bent u net gepensioneerd? Vindt u het leuk om met mensen om te gaan? Bent u stressbestendig? Misschien is het dan een idee om te solliciteren naar een functie van technisch- of toeristisch reisbegeleider bij de afdeling Kampeerreizen van de ANWB.

De afdeling Kampeerreizen van de ANWB zoekt echtparen die als technisch of toeristisch begeleider kampeerreizen willen begeleiden. Of de Buitenband daar aandacht aan wil besteden, want "we hebben nieuwe begeleiders voor de komende jaren nodig". Wij togen naar Den Haag en spraken met Jaap van der Linden en Myriam Mostart-Mevissen.

Jaap: "We verheugen ons in groei van het aantal reserveringen en daarmee groei in het aantal reizen dat wij kunnen uitvoeren. Momenteel zijn wij al druk bezig met het samenstellen van het aanbod kampeerreizen voor 2016. We hebben altijd behoefte aan nieuwe begeleiders, en vooral aan technische begeleiders.
Natuurlijk is het fijn om nieuwe begeleiders met name aan te trekken uit de ANWB-geledingen. We willen technische begeleiders met een toeristische achtergrond, en toeristische begeleiders met een technische achtergrond. Steeds zoeken we echtparen, dus beiden moeten geschikt zijn om gastvrouw/gastheer namens de ANWB te zijn tijdens de reis."

Jaap van der Linden en Myriam Mostart-Mevissen zoeken nieuwe begeleiders voor de ANWB-kampeerreizen.

Myriam: "Nieuwe aspirant reisbegeleiders zouden bij voorkeur in ieder geval een keer met een van onze reizen moeten meegaan om te kijken hoe je de begeleiding in de praktijk aanpakt. Daarnaast gaan ze een opleiding van drie dagen volgen. Een dag op het hoofdkantoor; dag twee en drie worden in Utrecht gegeven. Aan het eind van dag drie volgt een schriftelijk examen. Geslaagden krijgen een officieel ANVR-certificaat bij het positief voltooien van de eerste reis als zelfstandige reisbegeleider. "

Jaap: "Om de kans op panne tijdens de reis zo klein mogelijk te houden, kunnen deelnemers vooraf aan de reis hun kampeermiddel op verschillende locaties in het land laten checken. Hier wordt heel goed gebruik van gemaakt. Op dit moment zijn er per jaar zo'n 65 reizen onderweg. Om dit aantal te laten groeien zijn wij bezig met het ontwikkelen van nieuwe reizen. In samenwerking met de Kampeer & Caravankampioen, maken we drie maal per jaar een magazine of brochure om het reisaanbod onder de aandacht te brengen. Ook verwachten we aanwas omdat deze zomer op tv via omroep Max er een serie is geweest over onze begeleide kampeerreizen. Daarnaast ontwikkelen we nieuw soorten reizen specifiek voor camperbezitters, gezinnen met kinderen en campingrondreizen die minder lang zijn en waarbij de deelnemers meer zelfstandig op de diverse locaties de omgeving gaan ontdekken of lekker willen luieren op de camping .

Myriam: "De leeftijd van de begeleiders is 70 jaar en dat kan worden verlengd naar 72 jaar. Begeleiders krijgen een km- en een dagvergoeding en hoeven uiteraard de reis niet te betalen."

Kijk voor meer informatie op
- *www.anwbkampeerreizen.nl/kampeerreizen*
- *www.anwbkampeerreizen.nl/onze-reisbegeleiders*

Wilt u reageren? Jaap en Myriam ontvangen graag een e-mail met motivatie, reis-CV en een beschrijving van het arbeidsverleden via *kampeerreizen@anwb.nl.*

Een weekend over de reizen in 2016

Op vrijdag 2, zaterdag 3 en zondag 4 oktober 2015 is het jaarlijkse Najaarsweekend in de bosrijke omgeving van de Utrechtse Heuvelrug. In het centraal gelegen Doorn ligt RCN Vakantiepark het Grote Bos. Daar vindt het jaarlijkse najaarsweekeind plaats van de Kampeerreizen van de ANWB. Op zondagmiddag is er een reismarkt, een goed moment om u te laten informeren over de reizen die in 2016 georganiseerd gaan worden.

Gezellig 'rolling aperitief' voorjaarsweekend april 2015 in Otterlo

Ben en Kitty Derks

Ben en Kitty Derks doen al twintig jaar technisch reisbegeleiding bij de ANWB-kampeerreizen. Ze doen één reis per jaar, maar omdat Kitty en Ben sinds kort niet meer werken mogen dat ook twee reizen zijn.
Ze zijn net terug van een vierweekse reis door Noorwegen. Ben: "Kitty en ik voelen ons goed thuis in en met een groep mensen. Altijd weer bijzonder te ontdekken dat meestal 'wildvreemde' mensen na drie á vier weken zo met elkaar omgaan dat men op het eind het gevoel heeft, elkaar al veel langer te kennen. Ik ben veertig jaar werkzaam geweest als wegenwacht en schrik daardoor ook niet zo gauw van technische problemen. Wat we wel heel belangrijk vinden is; dat er een goede klik is met het toeristisch echtpaar. We moeten goed kunnen overleggen en er moet een basis zijn van wederzijds vertrouwen. Elkaar helpen waar dat nodig is. Er kan in een groep van vijftig mensen immers altijd wat gebeuren.

Voorbeeld: vorig jaar werd er een man onwel toen de groep op 't punt stond op excursie te gaan. Na goed overleg ging de groep met de toeristische begeleiding op weg en gingen wij met het betrokken echtpaar naar een ziekenhuis. Toen bleek dat het echtpaar de reis niet meer kon vervolgen, is de groep de volgende dag verder gegaan en hebben wij ervoor gezorgd dat mevrouw in de buurt van ziekenhuis een hotelkamer kreeg en heb ik verder alles in orde gemaakt voor de repatriëring van auto en caravan. Met een goed gevoel dat we alle mogelijke hulp hebben kunnen bieden zijn we een dag later achter de groep aan gegaan. Het is dus niet alleen dat technische stuk wat je doet op zo'n reis. Op excursiedagen heb ik in geval van nood ook een verbandtrommel bij me. Ja zelfs krukken liggen in de caravan.

Je ondersteunt/organiseert met elkaar de Happy-hours en bent er voor hand-en spandiensten. Het motto blijft alles mag, maar niets moet.
We doen voor de deelnemers met z'n vieren al het mogelijke om een reis te begeleiden waar ze nog lang en met veel plezier en fijne herinneringen op terug kunnen kijken. Dan is onze missie geslaagd.
Het is op een reünie ook fijn te horen dat deelnemers, die niet kunnen kiezen voor een reis, de keuze voor een bepaalde reis maken omdat wij die begeleiden.

Het begeleiden van deze reizen vinden ik en ook Kitty al twintig jaar heel bijzonder. We doen het met volle overgave en plezier. Ik ben nu 64 en als het mogelijk is mogen daar nog heel wat kampeerreizen bijkomen."

Workshop technische begeleiders voorjaarsweekend 2015 Otterlo.

ZORGELOOS KAMPEREN

Denkt u erover om deelnemer te worden van de ANWB Kampeerreizen? Bij Kampeerreizen van ANWB reist u met uw eigen kampeermiddel naar de mooiste bestemmingen in Europa. Plekken die u zelf wellicht niet zo snel zal bezoeken. Hierbij reist u per groep maar heeft u ook voldoende gelegenheid om zelf alles te ontdekken. Alle reizen zijn volledig door ons voorbereid. De routes zijn gereden, de campings geselecteerd en geboekt, de excursies met zorg uitgekozen en prima maaltijden met de restaurants doorgesproken. Alle kampeerreizen worden begeleid door gediplomeerde toeristische en technische echtparen ofwel door een toeristisch echtpaar met een technische achtergrond. Vooral de technische kennis van onze begeleiders is uniek!

Gediplomeerde reisbegeleiders

Het toeristische echtpaar waakt over de uitvoering van de reis. Op reisdagen verlaten zij als eerste de camping om eventuele omleidingen in de route aan te geven en om bij aankomst op de volgende camping de laatste zaken te regelen. Vanzelfsprekend zullen de begeleiders u tijdens de reis met raad en daad ter zijde staan. Mocht u een mankement constateren aan uw auto, caravan of camper, dan kunt u de technische begeleider om hulp vragen. Om schades te voorkomen, zal de technisch begeleider ook regelmatig even een rondje maken over de camping om te kijken of uw vervoermiddel nog naar behoren functioneert.

Campings

Bij de ANWB Kampeerreizen kunt u rekenen op een gereserveerde kampeerplek. Daarbij wordt gelet op het terrein, de netheid en de zorg voor alle voorzieningen. Elke reis omvat een aantal met zorg uitgekozen excursies en maaltijden die inbegrepen zijn in het programma.

Onderwegservice

Voordat de reis begint moet u soms één of meerdere dagen reizen om het startpunt te bereiken. Voor de deelnemers die liever graag zo lang mogelijk genieten van de vertrouwde ANWB-begeleiding is er de Onderwegservice in het leven geroepen waarbij u het reisschema van de reisbegeleiding kunt volgen tot aan het startpunt.
Inclusief bij alle kampeerreizen is het standaardpakket. Dit zijn bijvoorbeeld de campinggelden, excursies en lunches/maaltijden volgens het programma.

Technische begeleiders die een vakantievoorbereidingscheck voor de deelnemers van de reizen hebben gedaan.

Zij vertrok ... en komt (nog) niet terug

Victoria en Peter zijn zichtbaar gelukkig is Beieren en willen er voorlopig niet weg.

Victoria de Kleijnen

Wie vertrok?

Victoria de Kleijnen is geboren op 5 mei 1945, waaraan ze haar mooie voornaam heeft te danken. Victoria is dus 70 jaar en gepensioneerd. Op de vraag of ze verliefd, verloofd of getrouwd is en zo ja met wie, was haar reactie dat ze nog steeds verliefd is op Peter Kerkvliet, met wie ze zich in 1998 in het Robert Stolz huis in Grinzing bij Wenen verloofde en in 2001 in hun favoriete stad Leiden trouwde. Peter bracht zijn jongens en meiden mee in Victoria's leven en die schonken hun kleinkinderen. Zelf is Victoria ook eerder getrouwd geweest met een kunstenaar, die 'plotsklaps' verliefd werd op een andere dame waardoor Victoria in haar 'uppie' verder moest.

Op de vraag naar haar huisje, boompje, beestje ging Victoria helemaal los over hun poes Mucky. Een zwerver, sorry dames, zwerfster, want Mucky is een poes, die een heerlijk thuis heeft gevonden en waar Victoria graag een levensverhaal over zou willen schrijven voor de Buitenband. Wie weet komt het hier nog eens van...

Aardig detail is dat man Peter vroeger niet erg van katten hield en nu wel, volgens Victoria een bewijs dat een relatie in meerdere opzichten kan groeien.

Voor haar emigratie naar Duitsland woonde Victoria in een flat in Leidschendam. Na het overlijden van haar vader kwam haar moeder in een flat naast haar wonen, zodat ze elkaar een beetje in de gaten konden houden. Mede vanwege haar moeder wilde Victoria in Nederland blijven wonen, ondanks haar toen al grote verlangen naar Chiemgau in het Duitse Beieren, waar ze sinds 1980 haar hart aan had verpand.

Lang voordat ze bij de ANWB kwam werken, groeide ze op in de verkeerswereld. Samen met haar ouders werkte ze aan de structurering van de rijopleidingen. In die jaren werden er nog geen eisen gesteld aan rijlessen en rijinstructie. Wel had ze regelmatig contact hierover met de ANWB, het Ministerie van Verkeer en Waterstaat en het CBR. Verzekeringen waren hier ook een aspect bij en zodoende kreeg ze ook te maken met onze oud-directeur Paul Nouwen, die toen nog bij de Nationale Nederlanden werkzaam was. Naast haar werkzaamheden in de verkeerswereld heeft ze ook een studie geschiedenis gevolgd, met accenten op cultuur, filosofie- en mentaliteit. In 1990 studeerde ze af in Leiden en mocht ze zich doctorandus in de letteren noemen. Maar zover ik weet heeft ze zich nooit op deze titel laten voorstaan.

Victoria voelde zich in de mannen-verkeers-wereld helemaal op haar plaats. Maar omdat ze haar werk veelal in haar 'uppie' moest verrichten, wilde ze het ook eens graag in teamverband gaan doen. Ze dacht dat ze dat bij de ANWB zou kunnen vinden en stuurde daarom een brief naar de bond met de vraag hoe het onderwerp verkeerseducatie bij de bond werd 'bestierd', of haar ervaringen hieraan zouden kunnen bijdragen en of ze hierover eens van gedachten mocht komen wisselen. Tot haar verrassing en vreugde werd ze uitgenodigd voor een gesprek met Ed van Lierde en de toenmalige chef van de Verkeersafdeling Sam Schouten. Het toeval wilde dat er op dat moment werd gedacht over een nieuwe beleidsmedewerker Rijgedrag en Educatie. (Afgekort R+E. Victoria: 'Vreselijk, die onpersoonlijke afkortingen, ik heb collega's af en toe in een recalcitrante bui lastiggevallen door mij per telefoon te melden met de aankondiging: Ik ben collega A B C D van G H I J etc, zo nou weet je wel wie ik ben?').

Om een (te) lang verhaal kort te houden: een officiële sollicitatieprocedure leidde in 1991 tot een vaste aanstelling bij de ANWB. Terugkijkend op de jaren na de beginperiode vindt Victoria dat haar

Ook (vooral!) in de winter is de Beierese woning van Victoria een plaatje.

ideeën en idealen waarmee ze bij de ANWB binnenkwam, rijkelijk zijn beloond. Ze werd warm opgenomen in een slagvaardig team met Sam Schouten als aangename chef en de altijd klaarstaande hulpvaardige collega's die haar werkzame leven deelden tot 2007. Ook kijkt ze met plezier terug op de opleidingen die ze mocht volgen, zoals projectwerken, psychologie en ethiek. Ze kreeg hierdoor de portefeuille voor gehandicapten erbij, kwam in contact met Slachtofferhulp en werd benoemd tot de eerste vertrouwenspersoon voor het onderwerp discriminatie en seksuele intimidatie. En samen met studietijdvriend en later ANWB-consul Henk van Dijk, maakte ze verkeersethiek en verkeersgedrag bespreekbaar en zette ze dat op de kaart bij de Verkeersafdeling.
In 2007 vond er weer eens een reorganisatie bij de ANWB plaats. Eén van de intenties was dat de ouderen plaats moesten maken voor jongeren. Die intentie sprak Victoria wel aan. Ze had 45 arbeidsjaren achter de rug en vond dat anderen ook kansen moeten krijgen. Kortom: ze maakte gebruik van de toen best wel goede vertrekregeling.

Waarheen?

In datzelfde jaar, 2007, wilde echtgenoot Peter eindelijk zijn jongensdroom gaan verwezenlijken: met eigen handen een vakantiehuis bouwen in Frankrijk. Hij had al een ruïne gekocht en popelde om ermee aan de slag te gaan. En dat kon nu. Samen vertrokken ze voor een paar maanden naar Frankrijk en bouwden er Peters Franse vakantiedroomhuis. En dat is er nog steeds.
Victoria en Peter wonen nu echter in het Zuid-Duitse Beieren. Victoria vertelt enthousiast hoe dat zo is gekomen. Het is een meisjesdroom die uitkwam. In 1957, op twaalfjarige leeftijd, zag ze voor het eerst bergen, de bergen van het Siebengebirge in Duitsland. Ze was er op slag verliefd op. Op haar veertiende zag ze in Engadin, gelegen in de Zwitserse Alpen, de eerste sneeuwlandschappen. Haar liefde voor de bergen kreeg hiermee een nieuwe dimensie. Hier ontdekte ze ook 'de filosofie' hetgeen een onlosmakelijk deel van haar leven werd.
Vanaf 1980 ging ze elk jaar naar Beieren om daar vakantie te vieren. De bergen én de seizoenen daar zijn voor haar bijzonder inspirerend. 'Heuse' winters met veel sneeuw, haar favoriete seizoen, lentes met vele bloesembomen, de zomer die aantrekkelijk is vooral door de aanwezigheid van de Chiemsee dan nog de kleurrijke herfst en al het fruit dat aan de bomen hangt.
De Alpen in Beieren zijn niet zo heel hoog. De Kampenwand, hun 'huisberg' waar ze graag naartoe gaan, is ongeveer 2000 meter hoog. Hier vinden ze het lieflijker dan in het ruige en hoge Engadin en de berg is ook makkelijker begaanbaar.
Vanaf de tijd dat ze er vakanties doorbracht, hoopte Victoria na haar werkzame leven in Beieren te kunnen wonen en daar proberen oud te worden. Het bleek geen ijdele hoop: in 2005 kreeg ze de gelegenheid om haar meisjesdroom te realiseren. Ze konden de helft van een tweefamiliehuis in Bernau am Chiemsee kopen en verbouwden het zo dat het naar hun wens was.
Behalve wat hiervoor al werd genoemd, zijn er nog meer redenen waarom ze zo graag in Beieren wonen. De aandacht voor cultuur in de breedste zin des woords: veel muziekevenementen - de meeste Beieren bespelen een aantal instrumenten - veel dansgelegenheden, de feestelijke tradities - vaak in relatie tot de seizoenwisselingen - en de vele feestdagen.
De sociale betrokkenheid van de mensen onderling vinden ze ook heel bijzonder. Er is weinig anonimiteit. Dus als je anoniem wilt zijn, kun je hier beter niet komen wonen, waarschuwt Victoria. En wat de betreft de natuur: hier vinden en beleven ze de serene rust en stilte in het altijd afwisselende landschap.

Ook vertrokken? Laat het ons weten, dan kunnen we er misschien een verhaal over schrijven.

Als je in het buitenland woont, moet je op veel bezoek rekenen. Zoals van oud-collega Martina Vos (rechts naast Victoria). Ze zitten hier op de Kampenwand, de 'huisberg' van Victoria en Peter.

Waarom niet terug?

Victoria heeft het dus heel erg naar haar zin in Beieren en heeft net als Peter geen last van heimwee. En ze missen hun familie, vrienden en oud-collega's ook niet echt. Daar krijgen ze trouwens de kans niet eens voor, want net zoals de vorige vertrekkers uit deze serie zijn ze regelmatig 'volgeboekt'. Dat komt mede omdat de afstand naar Bernau am Chiemsee (zie foto omslag) gemakkelijk en goed is te overbruggen op verschillende manieren.
Hun 'dierbaren' begrijpen bovendien heel goed waarom ze zo graag in Beieren wonen en pikken regelmatig graantjes mee van al het schoons en moois daar. Toen Victoria's twee oudere zussen in 2010 op bezoek kwamen - één vanuit Nederland en één vanuit Nieuw Zeeland - kreeg ze de zusterlijke raad om daar lekker te blijven wonen.
Opvallend vindt Victoria dat het kwaliteitsniveau van het bezoek erg hoog is. Er is tijd en aandacht voor elkaar, gesprekken worden afgerond, er zijn minder 'verstoringen' van buitenaf en er worden veel activiteiten gezamenlijk ondernomen.
Veel reizen zoals ze vroeger graag deden, doen ze niet meer. In 2009 kreeg Victoria een 'stil' hartinfarct dat ze overleefde, gelukkig. Maar ze verloor hier wel veel van haar bruisende energie door en moet 't veel rustiger aan doen dan Peter. Hier hebben ze beiden erg aan moeten wennen. Peter probeert in zijn eigen tempo en met zijn eigen energie zijn weg zo goed en gewoon mogelijk te vervolgen en reist nu regelmatig zonder Victoria rond.
Een extra reden om in Chiemgau te blijven wonen is dat medische begeleiding in Beieren uitstekend is. Beiden ervaren dit als een zegen uit de Beierse hemel. 'Mein Herz schlägt jetzt Bayerisch' verzucht Victoria...

Tot slot wil Victoria graag nog kwijt wat haar moeder haar ooit leerde. Het is haar 'levensmelodie' geworden dat het voorgaande verhaal fraai illustreert:

'de grote kunst is altijd weer
de omgang met je kansen
dus als het geluk jouw kant opkomt
dan moet je ermee dansen'

Bert van der Snoek
Reageren? *redacteur-bb@vg-anwb.nl*

Nóg meer te zien op de website vg-anwb.nl

Binnenkort beveiligd met een wachtwoord

Waarschijnlijk ken je de website (*www.vg-anwb.nl*) al en kijk je er ook af en toe op. Maar misschien heb je er wel eens van gehoord en kwam je er nooit toe om er een blik op te werpen. Voor die mensen én voor de trouwe kijkers hebben we belangrijk nieuws: omdat de site exclusief is voor VG-leden en 'genodigden', moet je voortaan eerst een wachtwoord (password) intoetsen (inloggen). Om de drempel niet te hoog te maken, hebben we gekozen voor een makkelijk password: **vganwbweb**.

Het nieuwe password gaat in op 1 oktober a.s.

Als je op de website van de VG-ANWB komt, zie je dat er een enorme hoeveelheid nieuws en informatie op staat. Teveel om hier op te noemen; kijk dus zelf maar even. Dan zie je onder andere nieuws van de ANWB, geselecteerd door de redacties van Blik, het blad voor ANWB- medewerkers en 1.nu, hun website voor interne communicatie. Onze webmaster Chris Soudan verzorgt de rubriek Laatste nieuws, waarin onlangs bijvoorbeeld was te lezen dat onze eigen Rolf van der Loo koninklijk is onderscheiden als Lid van de Orde van Oranje Nassau. Alsof dat geen goed nieuws is dat je moét weten!

Behalve nieuws vind je op de site ook een schat aan informatie en foto's die onze huisfotograaf Leo Scheffer schoot tijdens bijeenkomsten en excursies. Dat is een mooie aanvulling op de fotoreportages die je in de Buitenband aantreft, want hierin kunnen we slechts een beperkt aantal foto's kwijt. Ook een populaire informatieve rubriek op de site is Pensioenen. Niet leuk maar wel nuttig zijn de rubrieken Overleden (natuurlijk alleen te openen als er kort geleden een VG-lid is overleden) en Nabestaanden, waarin de faciliteitenregeling uiteen wordt gezet.

Zoals gezegd staat er nog veel meer op de website VG-ANWB, die je opent (inlogt) met het wachtwoord (password) **vganwbweb**.
Let hier wel op dat je het goed intikt, in kleine letters. Want als je een verkeerde letter intikt, kan de link naar de website niet meer worden gebruikt. En mocht je het wachtwoord (password) toch vergeten zijn, dan is er geen man of vrouw overboord. Even een mailtje naar onze webmaster en die helpt je dan weer op weg.
Het e-mailadres van onze webmaster is:
webmasterv@vg-anwb.nl
Veel leesplezier op *www.vg-anwb.nl* !

Reageren: *redacteur@vg-anwb.nl*

Onderscheiden

Op 11 juli j.l. is collega en vriend Rolf van der Loo koninklijk onderscheiden voor zijn grote en jarenlange verdiensten voor Scoutinggroep de Jaguars Rijswijk en de (vereniging van gepensioneerden van de) ANWB. Hij werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.
Niets vermoedend dacht Rolf op 11 juli een aanhanger vol met materiaal voor het zomerkamp van de scouts naar Baarn te gaan rijden. I.v.m. het 70-jarig bestaan van de Scoutinggroep-Rijswijk zou Burgemeester Bezuijen de Scouts persoonlijk komen feliciteren en uitzwaaien. Daarom was Rolf verzocht voor die officiële gelegenheid zijn scouting- uniform aan te trekken.
Verbouwereerd en verbijsterd en voorlopig even sprakeloos was Rolf (wat op zich al een bijzonderheid is), toen bleek dat de burgemeester tevens ter plaatse was om hem, ten overstaan van 'zijn' scouts en zijn voor hem onverwachts aanwezige naasten de zeer verdiende koninklijke onderscheiding op te spelden!

Mieke Geursen

Burgemeester Bezuijen speldt de onderscheiding bij Rolf van der Loo op.

De Reünie

Tom Visser stuurde daags na het uitkomen van het zomernummer van de Buitenband deze foto, genomen tijdens de reünie van de enige marketingafdeling die de ANWB in de eerste helft van de jaren ’80 rijk was. Tom schrijft erbij: ‘De reünie werd in april gehouden in een café in Nieuwkoop en daarna hebben we nog een stukje gevaren op de Nieuwkoopse plassen. Het was heel gezellig en voor herhaling vatbaar. Alleen moet er weer niet tien jaar tussen zitten, zoals met de vorige reünie….’.

Op de eerste rij staan van links naar rechts: Tom Visser (destijds marketingadviseur), Niels Jannink (marketingadviseur), Ruud van den Berg (chef Marktonderzoek), Elly van Welie (marktonderzoekster), Gerard Rozema (marketingadviseur), Wim van Dam (strategisch marketeer) en Jan Beijer (marktonderzoeker). Daarachter staan: Jan Philippa (marktonderzoeker), Eco ten Pas (marketingadviseur), Peter Geval (marketingadviseur), Carla Hulshoff (marktonderzoekster), Jaap van Houwelingen (hoofd Marketing), Wim van Zwieten (marketingadviseur) en John Boertje (marketingadviseur).

Ook een reünie gehouden met oud-collega’s? Laat het ons weten en stuur een foto, dan plaatsen we die in de Buitenband. Die vormt dan een bron van herkenning voor andere oud-collega’s.

Frauduleuzen

Ik zag ze hoog begaafde heren
Uit olie- en uit bankenland
Op TV wat konden zij oreren
Giganten uit den goeden stand.

Ons boegbeeld sprak over miljoenen
Verloren aan het graaiersstel
Subiet bevroren de pensioenen
tevens de lonen supersnel.

Dan had je nog de economen
Het volk begreep ze van geen kant
Maar voelt zich wel heel zwaar genomen
Wie staat er nu voor hen garant?

Tine den Boer

column

Dingen van de Dag!

Als je niet weggaat kan je ook niet thuiskomen

Thuiskomen van je vakantie is vaak net zo leuk als weggaan. Die gedachte komt vanzelf bij mij op als ik na twee maanden rondreizen in onze caravan eindelijk weer achter de koffie zit op mijn vertrouwde adresje aan de Noordzee.
De schoolvakanties in Den Haag zijn net begonnen. Het is mooi weer en de lucht lijkt gevuld met gelach, kinderpret, gekrijs van meeuwen en omslaande golven. Na al die tijd klinken de zo vertrouwde geluiden weer als nieuw in mijn oren.
Waarom ga je eigenlijk op vakantie-vraag je je dan af…
Toen ik begon als redacteur van de Kampeerkampioen moest ik verhalen bewerken van G. van der Mark, een journalist die jaar in jaar uit het hele vakantieseizoen op stap was met zijn caravan. Maandelijks deed hij in ons blad verslag van zijn belevenissen. Een prachtig bestaan, zeker in de ogen van een beginnend redacteurtje die met zijn tentje nog nooit verder was gekomen dan Monschau in de Eifel. Maar na enige jaren werden zijn stukken kritischer en negatiever. Toen ik dit eens tegen hem zei, keek hij mij wat droefgeestig aan en sprak de voor mij onvergetelijke woorden: "Ik ben eigenlijk overal al een keer geweest. Als ik nu ergens voor de tweede keer kom, is het altijd minder geworden".
Voor velen is dit misschien een herkenbare ervaring. De rustieke dorpjes van vroeger hebben rotondes gekregen en verkeersdrempels in de straten. Er is betaald parkeren op plekken waar je vroeger picknickte vanwege het mooie uitzicht. En het bakkertje, waar je ‘s morgens je verse stokbroodje haalde, heeft plaats gemaakt voor een enorme Carrefour supermarkt.
De benzinepompen zijn geautomatiseerd. Er zijn geen mannetjes meer, die je tank volgooien en na afloop ook nog even een vette lap over je voorruit halen. Er staan nu automaten… Nou, daar ben je wel even zoet mee. Bij die glimmende puzzelmonsters mag je het allemaal zelf uitzoeken. De één slokt je creditcard op en dan mag je intoetsen hoeveel liter er in je tank moet. Maar dat weet ik nooit; hij moet gewoon vól ! De ander heeft allerlei raadselachtige kaartsleuven voor klantenkaarten, bonnetjes, betaalkaarten en wat dies meer zij. Alleen een sleuf, waar je gewoon een euroflap in kan steken, ontbreekt. Sommige machines doen helemaal niets, maar die zijn dan ook kapot. Dat staat er alleen niet op! Onbezette kassa’s of caissières die het drukker hebben met hun mobieltje dan met hun klanten. Tanken onderweg: het nieuwe vakantiebeleven!
Mijn digibete vrouw ziet het allemaal lachend aan. "Leve de automatisering!" roept zij als ik voor de zoveelste maal de autodeur woedend dichtknal na een stressvolle tankbeurt.
Maar de vrijheid en het avontuur van de vakantie lokken. Dus we blijven gaan, ieder jaar weer. En we vinden altijd weer plekken die ons zó goed bevallen, dat we er liever niet over praten en zéker nooit over zullen schrijven. Want, wie weet, gaan we er nog een keer naar terug. Bovendien: als je niet weggaat, kan je ook niet thuiskomen. En dat blijft altijd weer een feest !

Joop Karsemeijer
johkars37@gmail.com

Vrij & Werk

In deze rubriek laten we oud-collega's aan het woord over wat ze na hun vut of pensioen zijn gaan doen. Deze keer oud wegenwacht Bert van Kouwen, woonachtig in IJsselstein bij Utrecht.
Bert ging mei 2010 in de vut. Hij is gelukkig zeer gezond en vitaal en heeft nog genoeg 'benzine in zijn bloed' om met name chauffeurswerk te doen. Bert vertelt:

"Toen ik door de reorganisatie van de ANWB opeens met de VUT ging overviel me dat. Ik was 60 jaar nog goed gezond en ik had nog veel plezier in mijn werk. Dan ben je opeens zomaar klaar. Dan val je eerst wel in een gat. Vooral het contact met de mensen miste ik enorm. Ik ben toen op zoek gegaan naar werk wat me dat weer terug zou geven."

Bruidspaar-rijden

"Ik had wel eens contact met een bedrijf dat oldtimers en Amerikaanse auto's verhuurt. Ook als collega's met de VUT gingen of 25 jaar in dienst zijn, werd ik wel eens gevraagd om de collega met zo'n auto op te halen. Nu rijd ik zo af en toe ook wel bruidsparen die een mooie Excalibur, Cadillac, Volkswagen kever of Rolls Royce voor hun trouwdag reserveren. De auto's worden ook wel verhuurd aan scholieren die zich dan in stijl naar hun eindexamenfeest laten rijden. Dat rijden in die oude auto's vind ik echt te gek. Ook met oldtimer dagen ben ik van de partij."

Ouderen-rijden

"Maar de meeste tijd besteed ik aan vrijwilligerswerk voor ouderenorganisatie Pulse in IJsselstein. Met een speciale bus haal ik senioren op die thuis wonen en bijvoorbeeld naar de dagopvang moeten worden gebracht, naar de kapper, naar het winkelcentrum, naar de kerk. Je wordt van te voren ingeroosterd. Ook zit ik in de technische werkgroep. Voor een andere ouderenorganisatie - Zenderexpres, die dagjes uit voor ouderen organiseert - word ik ook als chauffeur ingezet. Samen met een begeleidster bezorgen we de ouderen een leuk dagje uit naar b.v. Panorama Mesdag, Kijkduin, Keukenhof etc. Daarbij komt mijn wegenwacht verleden me weer te pas, als er een probleempje met de bus is, kan ik het zelf repareren."

Joop Beintema

- Geboren 26 juni 1929, is dus 86 jaar
- Werkte tot 1994, en begon na twee jaar aan een nieuwe baan in dienst van autoverhuurbedrijf Eurocar. Reed daarvoor gedurende 17 jaar met allerlei auto's door het hele land.
- Is al 34 jaar getrouwd met Marian die hij bij de ANWB heeft leren kennen.
- Schrijft zijn vitaliteit ook toe aan zijn moeder die 99 jaar is geworden. Zussen werden 93, 92 en 90. Een broer werd 91. Zijn vader werd echter maar 57 jaar.
- Heeft wel een bril, maar (nog) geen gehoor-apparaat.
- Is altijd een sportliefhebber geweest. Deed aan voetbal, tennis, hardlopen, (water)skiën en badminton.
- Heeft tien keer in Den Haag de city-to-city run gedaan van 10 km.
- Loopt nu nog regelmatig een half uur tot drie kwartier naar een winkelcentrum.
- Fietst op een elektrische fiets, en drie keer per week intensief op een hometrainer.
- Heeft wel wat gezondheidsproblemen gehad (nieuwe heup, steen in blaas, dubbele liesbreuk) en is daarvan aan het opknappen.
- Heeft sinds vijf jaar een katje en beleeft daar veel plezier aan.
- Heeft nu vooral als hobby's: lezen (detectives), puzzelen (alles behalve cryptogrammen) en vakanties.
- Rijdt zelf nog auto, maar kiest voor vakanties vaak het vliegtuig.
- Is nog steeds gek op vakanties. Heeft vanaf 1981 wel meer dan twintig Griekse eilanden bezocht. Had daar indertijd ook zelf een boot.
- Gaat aan het eind van de winter graag twee weken naar Spanje voor het mooie weer.
- Is drie keer in Zuid-Afrika geweest, in oost- en west Amerika, Maleisië, Sri-Lanka, Indonesië.
- Gaat regelmatig mee met onze excursies. Vond vooral Soesterberg fantastisch.

Levensmotto van Joop is 'carpe diem', ofwel pluk de dag. "Je moet niet gaan sikkeneuren: wees blij dat je leeft."

"Ik vind het wel jammer dat ik nooit een marathon heb gelopen. De marathon van New York moet schitterend zijn. Ik heb wel in de organisatie van de marathonvan Rotterdam gezeten.
Alhoewel... of het lopen van zo'n marathon nou zo gezond is, dat weet ik niet?"

Pensioen Inzicht

Hoge hoed

De hoge hoed. De vorige keer schreef ik over zekerheid en daarbij de vraag hoe zeker zekerheid is. De rente van de tienjarige staatslening is sinds april van dit jaar weer iets opgekrabbeld. Dat gaf hoop voor de toekomst, maar De Nederlandsche Bank (DNB) heeft de hoge hoed uit de kast gehaald en heeft bedacht dat het rentepercentage voor de pensioenen die op zeer lange termijn (40, 50 en 60 jaar) uitgekeerd moeten worden, verlaagd moet worden. Dat percentage voor de rente op zeer lange termijn was 4,2%. Maar dat wordt voortaan een tien-jaarsgemiddelde van de één-jaars marktrente over 20 jaar. Per 15 juli 2015 betekent dit een verlaging naar een rente 3,3%. Voor de pensioenen die eerder moeten worden uitgekeerd gelden andere berekeningen.
De hoge hoed heeft gevolgen voor de beleidsdekkingsgraad. Door deze ingreep moet er nu voor de veel later uit te keren pensioenen meer vermogen aanwezig zijn.

Minder gevoelig voor schommelingen

Overigens is het niet helemaal een hoge hoed. In Europees verband is al eerder gekeken naar de hoogte van de rekenrente. Het accent lag toen bij de verzekeraars die – net als pensioenfondsen – op lange termijn garant moeten kunnen staan voor hun verplichtingen. Het lag al in de bedoelingen van DNB om de in Nederland gehanteerde UFR (Ultimate Forward Rate) in januari 2015 te stroomlijnen met de UFR voor de Europese verzekeraars. Vanwege verder onderzoek naar dat stroomlijnen en de veranderingen die er op 1 januari waren op het gebied van het toezicht op de pensioenfondsen heeft het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bij DNB gevraagd om uitstel. DNB heeft dat uitstel verleend maar vond het niet verantwoord om langer te wachten. De nieuwe methode maakt meer gebruik van marktinformatie en past daarom beter bij de huidige wijze van toetsen voor de pensioenfondsen. Bovendien – zo stelt DNB – maakt de nieuwe methode de pensioenverplichtingen minder gevoelig voor schommelingen en mogelijke verstoringen in de lange rente. Op termijn zal dat inderdaad wel zo zijn, maar de overgang betekent wel dat door de ingreep de beleidsdekkingsgraad iets zal dalen.

Evenwichtige belangenafweging

Bij pensioenregelingen wordt uitgegaan van een regeling waarbij inkomsten (de pensioenpremies van de medewerkers, omgezet in beleggingen) de uitgaven aan pensioenuitkeringen, ook op langere termijn, zullen dekken. Een realistische inschatting is hierbij van groot belang. Als de inschatting onvoldoende is – bijvoorbeeld een te hoge rekenrente – zal er teveel pensioen worden uitgekeerd en wordt er te weinig premie betaald. Misschien leuk voor de huidige gepensioneerden, maar niet voor de werkers van nu, die dan straks een lagere pensioen ontvangen. Het is de taak van pensioenfondsbestuurders om te zorgen voor een evenwichtige belangenafweging tussen de pensioenen van nu en de pensioenen van later.

Herstelplan ingediend bij DNB

De beleidsdekkingsgraad van het Pensioenfonds ANWB voor eind juni 2015 is berekend op 100,7%. Dat is beneden de waarde waarbij er sprake is van een dekkingstekort. Die waarde ligt op 104,4%. De waarde van eind juni is nog berekend volgens de oude methode. Vanaf 15 juli moet met de nieuwe methode gerekend worden. De beleidsdekkingsgraad per 31 juli 2015 is uitgekomen op 99,9%. Dus iets lager. Door de lagere rente in de afgelopen 12 maanden zal de beleidsdekkingsgraad naar het zich laat aanzien nog verder zakken. Het directe gevolg is dat het indexeren van de pensioenen van gepensioneerden en slapers nog verder naar de achtergrond verschuift.

Omdat de beleidsdekkingsgraad beneden de 104,4% is gedaald, heeft het Pensioenfonds ANWB vóór 1 juli 2015 een herstelplan moeten indienen bij DNB. Op basis van dat herstelplan zou de beleidsdekkingsgraad eind 2024 de waarde van 115,3% bereikt moeten hebben. Het plan is dusdanig opgesteld dat het korten op de pensioenen het laatste redmiddel is. Het herstelplan is nog niet definitief. DNB zal voor 1 september 2015 een oordeel geven over het plan. Laten we hopen dat het plan werkt en dat korten op de pensioenen achterwege kan blijven. Tenslotte zijn alle regelingen van de laatste tijd gebaseerd op het stabieler maken van de pensioenen. Veel zal echter afhangen van de economische ontwikkelingen.

Inkomen versus koopkracht

Het niet korten op de pensioenen klinkt misschien redelijk positief. Maar het is wel de vraag of u in 2016 nog evenveel kunt kopen voor uw pensioen als in 2015. Er is weliswaar sprake van een lastenverlichting van 5 miljard euro voor de Nederlandse bevolking, maar vooral de werkenden zullen daarvan profiteren. Uit de laatste voorstellen en berekeningen blijkt dat ouderen en uitkeringsgerechtigden ongeveer 1% beneden de nullijn zullen blijven staan. Dus ook hier geen cent erbij. Maar misschien nog wel eraf. Dat hangt af van de vraag of u nu wel of niet ouderenkorting en ouderentoeslag ontvangt. De ouderentoeslag gaat in de plannen verdwijnen en de ouderenkorting (aftrekpost bij de belastingen) wordt verlaagd.
Voorts zullen de kosten van levensonderhoud blijven stijgen. De samenwerkende ouderenorganisaties, waaronder de NVOG – waar de VG-ANWB lid van is – hebben er bij de fractievoorzitters in de Tweede Kamer op aangedrongen om het totale pakket van 5 miljard te heroverwegen in die zin dat ouderen en uitkeringsgerechtigden kunnen meeprofiteren. Laten we hopen dat het lukt.

Beno Koens
bkoens@hetnet.nl

Ledensecretariaat

	Regio
Nieuwe leden:	
Dhr. A.H.J. (Aad) van der Poel, Wever 34, 2152 AW Nieuw Vennep, tel: 0252-624366, keurmeester, technisch adviseur en redacteur	11
Dhr. M.H. Welner, Westerbaenstraat 112, 2513 GJ Den Haag, tel: 070-3452868, manager adv. order	35
Mw. P.J. Plat, Rijksstraatweg 186, 3316 EJ Dordrecht, tel: 06-28676546, tel. adviseur afd. verzekeringen	53
Verhuisd:	
Mw. M.F. Hijna, Ambachtstraat 17, 2266 AK Leidschendam, tel: ongewijzigd	23
Mw. A. Schalk-Feenstra, p/a "De Vijf Havens" Zevenkampse Ring 40, 3068 PZ Rotterdam	53
Overleden:	
Dhr. A.H.M. van Zandvoort, Soest, 11 maart 2015	65
Mw. J. van Aken, (echtgenote van P.J.M. van de Westelaken), Hedel, 2 juli 2015	74
Dhr. M. van den Akker, Paterswolde, 6 augustus 2015	92
Opgezegd:	
Dhr. B.M.B. Rijlaarsdam, Hoge Rijndijk 186, 2314 AJ Leiden	20
Correctie ledenlijst:	
Mw. H.M. den Boer, postcode moet zijn: 2547 JG Den Haag	38
Wijziging regio:	
Mw. M.F. Hijna, van regio 26 naar regio 23	23

Van het ledensecretariaat

Ook bij het Ledensecretariaat is het goed merkbaar dat we in een vakantieperiode zitten/zaten. Slechts 3 nieuwe leden hebben zich aangemeld. Dus, als u nog oud-collega's kent, die u enthousiast kunt maken voor onze Vereniging: houdt u vooral niet in! Wij vinden het fijn als we weer nieuwe namen aan ons ledenbestand kunnen toevoegen.
Zoals u weet verzorgen wij als Vereniging voor kroonverjaardagen en huwelijksjubilea een bloemetje. Helaas komt het in een aantal gevallen voor dat de bedoelde ontvanger niet thuis blijkt te zijn. Het kan zijn dat men slechts even een boodschapje aan het doen is, maar vaker blijkt dat betrokkene juist van die gelegenheid gebruik heeft gemaakt om met partner en/of kinderen en familie er op uit te trekken! En gelijk heeft u, maar het bloemetje komt dan soms bij de (dankbare!) buren terecht of wordt door de bloemist weer meegenomen. In ieder geval schiet het zijn (verrassings)doel voorbij! Daarom, als u tevoren weet dat u op de betreffende dag niet thuis zult zijn, laat ons dat dan even tijdig weten! Dan kunnen we direct met u een andere, geschikte datum kiezen!
Nadat we daarnaar hebben geïnformeerd wisten we zeker dat -op de dag van het huwelijksjubileum van onze erevoorzitter Beno Koens en zijn vrouw Irma- zij thuis zouden zijn. Na de afspraak daarvoor gemaakt te hebben zijn we toen de bloemenhulde persoonlijk gaan afleveren. Deze gelegenheid hebben we te baat genomen om, na alle verhalen, ook eens uitgebreid en met eigen ogen hun prachtige nieuwe stek in Epse te bezichtigen. Wij zijn het er unaniem over eens, dat het "een plaatje" is geworden!
Wij hebben genoten van de prachtige omgeving en van de gastvrije ontvangst met heerlijke koffie met gebak, een drankje en een voortreffelijke lunch!

Rolf van der Loo en Mieke Geursen

Puzzel

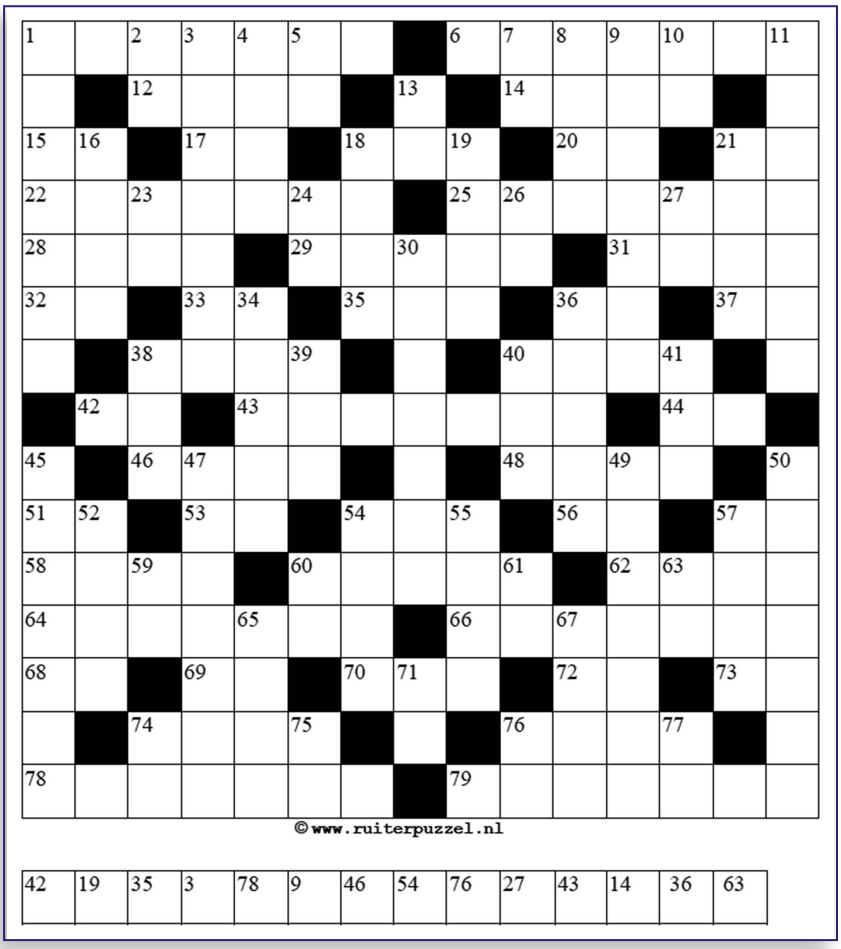

42	19	35	3	78	9	46	54	76	27	43	14	36	63	

Horizontaal

1 Vakantieverblijf 6 dag waarop niet gewerkt wordt 12 radio frequency identification, technologie waarmee d.m.v. een chip een product op afstand kan worden gelezen (afk.) 14 dom 15 kleine inhoudsmaat (afk.) 17 ijzer (symbool) 18 familielid 20 Europese Commissie (afk.) 21 Barium (symbool) 22 draagbaar zonnescherm 25 soort woning 28 Bijbelse figuur 29 extra onderricht 31 slaginstrument 32 Bijbelboek (afk.) 33 rooms-katholiek (afk.) 35 toiletgerei 36 persoonlijk vnw. 37 bridgeterm 38 fragiele 40 opslagvat 42 dag van de week (afk.) 43 onkreukbaar 44 voegwoord 46 denkbeeld 48 computerterm 51 autoteken IJsland 53 rijksuniversiteit Limburg (afk.) 54 voordat 56 geankerd (afk.) 57 rivier in Italië 58 eerste hulp bij ongelukken (afk.) 60 zangstem 62 Romeinse keizer 64 tennisterm 66 luifel 68 politieke partij (afk.) 69 daar 70 aanwijzend vnw. 72 luiaard 73 motorraces (afk.) 74 houten bedje 76 lichaamsdeel 78 nabootsen 79 navolger.

Verticaal

1 Kampeerterrein 2 automerk (afk.) 3 liefdesgeschiedenis 4 vuil 5 aan de (afk.) 7 Verenigde Staten (in internetadres) 8 loot 9 wind doorlaten 10 direct marketing (afk.) 11 terrein waarop gevoetbald wordt 13 zomerpeil (afk.) 16 vracht 18 guitig 19 ademhaling 21 filmhuis 23 zonnegod 24 rivier in Rusland 26 lekkernij 27 oudste stad 30 manier van zeilen 34 kleingoed 36 je geboortedag vierend 38 vluchtige stof 39 een zekere 40 seconde 41 beroep 45 sport 47 zonnedauw 49 stad in China 50 een heildronk uitbrengen 52 winkel 54 watervogel 55 stad in Italië 57 plezier 59 soort tankstation (afk.) 60 muzieknoot 61 dwarsmast 63 vogelproduct 65 steek 67 in het water uitgezette lijn 71 persoonlijk vnw. 74 afstandsmaat (afk.) 75 Beryllium (symbool) 76 paardenkracht (Eng. afk.) 77 muzieknoot.

De oplossing van de kruiswoordpuzzel uit het zomernummer 2015 luidt:

BEKLIMMING

Wij hebben 38 inzendingen (3 per post en 35 per e-mail) ontvangen.
Helaas hadden enkele inzenders niet de juiste oplossing gevonden.
De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden op 30 juli jl.
De winnaar is geworden:
De heer H. Kooistra te Nes gem. Heerenveen, van harte gefeliciteerd!
De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaubon ter waarde van € 25,- zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 23 oktober 2015 naar:
Hans Middelraad
Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
of per e-mail naar: puzzel@vg-anwb.nl